

ROOKY

Appalachian Diaries 2104
Martin Buschmann

Fotoseeria
2022

MASTER

Pigementtrükk, mõõdud koos raamiga 100x70cm (12tk)

Fallout 76, dokumentaalfotograafia, portreefotograafia, virtuaalne fotograafia, komandering, fotograafi töö, mäng on töö, lavatagune, kunstnik töötab.

NIGHTMARE

Väljavõtted komanderingupäevikust, Appalachia 2104.

Komanderingu 3 päev.

Polegi aega saanud kirjutada. Käed - jalad tööd täis. Appalachesse jõudes pidin kõigepealt tegelema pool päeva kaamera hankimisega, kuna Tallinnast ma loomulikult oma fotokola kaasa võtta ei saanud. Tüütus kuubis. Jah, on olemas mingi "foto mode", aga ma tahan, et mul oleks midagi peos. Esiteks näevad teised, et ma pildistan ja teiseks on endal kuidagi kodusem tunne. Lihtsalt silmadega pildistamisega ei ole ma siiani ära harjunud, pealegi on kuidagi totter kellegi ees seista ja talle ainiti lihtsalt otsa vahtida. Prooviks tegin pildi trumme mängivast neist, päris hästi mängis kusjuures. Ajavahega hakkab juba harjuma. 2022 aastast 2104 aastasse tulek oli suhteliselt valutu, mõned asjad tunduvad võõrad, aga küll ma harjun.

Komanderingu 8 päev.

Kolasin hommikul kaameraga mööda Foundationi katuseid ja vaatasin päikesetõusu, nüüd luristan pingil istudes kohvi. Ma ei ole ainuke, üks kohalik Foundationi NPC teeb sedasama, teised siblivad niisama ringi. Tavaline hommikune sagin. Eile sattusin täiesti juhuslikult mingisugust madinat nägema teiste mängijate ja mingite sektiliikmete vahel. Proovisin vaikselt üle katuse ääre pildistada. Jah, oleks võinud karjuda LEEEEEEEROYYYY JEEEEENKINSSSSS ja kah madinasse hüpata, aga milleks. Pealegi tundus katuse ääre taga turvalisem. Kergelt tekib koduigatsus, pole väga kellegiga rääkida. Jah vahetevahel näed mõnda teist inimest, aga enamus suhtlusest toimub viipekeeles. Õnneks peaks Marco ja Reimo mingi aeg laekuma.

Komandeeringu 11 päev.

Lõpuks ometi jõudis Reimo kohale. Otse loomulikult oli vaja tal mööda maailma ringi jalutada. Võimalikult aeglaselt, sest millegipärast tundis ta tarvidust kõik asjad üles korjata, mis kusagil vedelesid. Ja nii me jalutasimegi, Reimo oma kollases kilukarbi raudrüüs, täielikus ülekaalus ja mina kepselsin leopardimustrilises ülikonnas tema ees ja ootasin millal see kilisev ja kolisev kogu järgi jõuab. Ma ei tea, mida ta Kapitoliumi juures leidis, aga tal oli vaja seal ohtralt pildistada, kasutasin võimalust ja tegin temast samuti mõned kaadrid. Olgem ausad, ma ei olnud üldse kuri, tavaliselt on asjad hoopis vastupidi - vahet pole, kas Tallinnas või Berliinis või kusagil mujal... mina olen see, kes aeglaselt, ähkides ja puhkides liigub ning Reimo ootab kohusetundlikult, kuidas virisev mina talle lõpuks järele jõuab. Mitte et Reimo Falloutis viriseks, ei virisenud, ainult kolises. Proovisime ka minu juures fotostuudios mõned pildid teha, kuid üsna ruttu sai selgeks, et mind huvitavad pigem teiste tegemised Appalachias, mitte nende tassimine oma Appalachia stuudiosse. Seega stuudiopildid rändasid prügikasti. Ja nagu alati, jalutuskäikudel, sai rääkida. Lõpuks ometi! Mul on igasugusest viiplitsemisest juba kõrini, seega kasutasin võimalust ja rääkisin Reimo poolsurnuks.

Komandeeringu 21 päev.

Nüüd laekus ka Marco, jumala eest, mida ta nii kaua Night Citys tegi jääb mulle mõistetamatuks, aga noh lõpuks on ta siin ja on samuti omale mingi majakese ehitanud. Kuna ülesandeks oli ikkagi hankida portreed ja minu enda süda tõmbab lavataguse elu poole siis ilmselgelt tahtsin saada kätte kaadrid Marcost tema elamises. Täpsemalt tema garaažist või töökuurist, millega tavaelus oli võimalik vaatajatel tema 2017 aasta näitusel "MOTOR" tutvuda. Mingi virtuaalne versioon sellest. Kusjuures ei pidanud pettuma, "töökuuriks" on seda muidugi raske nimetada, sest kogu Marco maja esimene korrus on üks suur töökuur. Mugavus eelkõige, arvestades, et igasuguste tööpingikeste juures tuleb Falloutis pidevalt oma aega veeta.

Komandeeringu 26 päev.

Marco elamine on muutunud juba peamiseks kokkusaamiskohaks. Üldiselt jalutame sisse ja välja nagu süda lustib. Siinkohal tuleb nentida, et ka virtuaalne koosolek on tunduvalt mugavam kui saab kusagil diivanil lõsutada. Või tööpingi ääres. Või aias. Sokutasin ta seinale ka sildi "Photography of this area is prohibited". Lihtsalt niisama, tundus sobiv. Kõike kah ei ole vaja pildistada või on? Ahjahn, Reimo on kusagilt üles korjanud nahktagi ja mootorratta kiivri, igati tervitatav otsus, kolin on lõpuks ometi kadunud.

Komandeeringu 29 päev

Film on otsas. Marco andis mõned rullid. Vaja veel juurde teha.

Komandeeringu vist 32 päev.

Ära joo Nukashine'i!